

BWV 47

Wer sich selbst erhöhet, der soll erniedriget werden **Wszelki, kto się wywyższa, poniżony będzie.**

Coro

Wer sich selbst erhöhet, der soll erniedriget werden, und wer sich selbst erniedriget, der soll erhöht werden. Wszelki, kto się wywyższa, poniżony będzie, a kto się poniża, wywyższony będzie. (Lk 14, 11)

Aria S

Wer ein wahrer Christ will heißen, Muss der Demut sich befleißigen; Demut stammt aus Jesu Reich. Hoffart ist dem Teufel gleich; Gott pflegt alle die zu hassen, So den Stolz nicht fahrenlassen.	Kto jest chrześcijaninem nazywać się skory, Ten się powinien nauczyć pokory, Bo ta Jezusowi jest miła. Pycha – szatańska to siła, A Bóg zawsze pogardza tymi, Którzy są nadto dumnymi.
---	---

Recitativo B

Der Mensch ist Kot, Staub, Asch und Erde; Ist's möglich, dass vom Übermut, Als einer Teufelsbrut, Er noch bezaubert werde? Ach Jesus, Gottes Sohn, Der Schöpfer aller Dinge, Ward unsretwegen niedrig und geringe, Er duldte Schmach und Hohn; Und du, du armer Wurm, suchst dich zu brüsten? Gehört sich das vor einen Christen? Geh, schäme dich, du stolze Kreatur, Tu Buß und folge Christi Spur; Wirf dich vor Gott im Geiste gläubig nieder! Zu seiner Zeit erhöht er dich auch wieder.	Człowiek jest prochem, pyłem i zgnilizną świata. Czyż być to może, że z lekkomyślności I diabelskiej złośliwości Czarów go sieć zgubnych splata? Jezus, Syn żywego Boga I Stwórca wszystkiego Uniżył się dla zbawienia naszego, Nieobcy Mu lęk jest i trwoga. A wy, robaki marne, wciąż chcecie ostawać przy swoim? Czy to chrześcijanom przystoi? Wstydz się, stworzenie chełpliwe, Pokutę czyn i drogi Jego poszukuj prawdziwej. Ukorz się przed Bogiem i okaż Mu wiarą! On ci się odpłaci szczęściem ponad miarę.
--	---

Aria B

Jesu, beuge doch mein Herze Unter deine starke Hand, Dass ich nicht mein Heil verscherze Wie der erste Höllenbrand. Lass mich deine Demut suchen Und den Hochmut ganz verfluchen; Gib mir einen niedern Sinn, Dass ich dir gefällig bin!	Jezu, spraw, by serce moje Rozkazów Twoich słuchało, Żeby zbawczej łaski Twojej Mimo piekła ław zaznało. Chcę iść drogą Twej pokory Pychę wszelką jestem skory Precz odrzucić i na niebie Po wsze czasy wielbić Ciebie!
---	--

Choral

Der zeitlichen Ehrn will ich gern entbehren, Du wollst mir nur das Ewge gewähren, Das du erworben hast Durch deinen herben, bittern Tod. Das bitt ich dich, mein Herr und Gott.	Nie dbam o chwałę na tym łoż padole, Bo Twoją tu widzę wiekuistą wolę, Żeby mnie grzesznego Obdarzyć łaską cierpienia Twojego, Bym Tobie się oddał w niewolę.
---	---

Tłum. Paweł Piszczałowski